

VERTALING "EXAMEN ESPERANTO", na beginnerscursus  
jaar 2007-2008,  
op 16 juni 2008.

Leraar : Bart Demeyere.

=====

Deel VIII : OPSTEL :

Opgave : Maak een opstel met maximum 50 woorden over het thema "TALEN", bv. welke talen je geleerd hebt, welke talen je dagelijks spreekt, welke talen je gemakkelijker/moeilijker vindt en waarom, welke talen je het meest gebruikt op reis, enz.

UITWERKING :

Ik leerde vooreerst : de Meetjeslandse gewesttaal met mijn ouders, twee broers en mijn kindervriendjes;  
ten tweede : in de gemeenteschool (Sleidinge) leerde ik "Schoon Vlaams";  
ten derde : Toen ik te Gent de middelbare school (PHTI = Provinciaal Handels- en Taalinstituut) bezocht, verwierf ik de kennis van het A.B.N. (Algemeen Beschaafd Nederlands), alsook de kennis van Frans, Engels en Duits.

LATER : Natuurlijk sprak ik het Meetjeslands thuis en met vrienden en, algemeen, ook in de Meetjeslandse streek, die zich over het ganse noordwestelijke deel van Oost-Vlaanderen uitstrekt. Meetjeslands wordt bovendien nog een beetje in Zeeuws-Vlaanderen gesproken, en zulks vlak over de staatsgrens die ons van onze taalbroeders uit Nederland scheidt.

In de stad Gent ging ik trots A.B.N. praten. Maar... om in Gent een beetje zijn (ons) brood te verdienen, werden (en in andere streken) wij verplicht onberispelijk Frans te spreken en te schrijven (tussen haakjes : Ik had altijd wat moeite met de sisklanken van het Frans). Dus dwong men ons, Vlamingen, de knechten te worden van personen die meestal het Nederlands niet machtig waren. Een Esperanto-spreekwoord zegt : "Kies gasto mi estas, ties feston mi festas" (letterlijk vertaald : Wiens gast men is, diens feest men viert.) of in 't Nederlands (Vlaams gezegde) : "Wiens brood men eet, diens woord men spreekt".  
Op kantoor deed ik mijn best om met mijn collega's een soort "verkevelingsvlaams" te spreken. Gent was destijds (omstreeks 1950) fel verfranst : dus diende ik, op 't kantoor van de firma waar ik tewerkgesteld was, ook vaak Frans te schrijven en te spreken. Hoewel ik me danig inspande, was het voor mij moeilijk me aan zulke taaltoestand aan te passen, temeer daar het destijds met mijn gezondheid niet goed ging.

Toen ik ten jare 1956 van werkgever verwisselde, ditmaal in hoofdstad Brussel, bleef ik me inspannen om A.B.N. te spreken bij (mijn nieuwe werkgever) het N.I.R. (het latere B.R.T.), Nationaal Instituut voor Radio-omroep, alhoewel ik ook hier (zedelijk) verplicht werd Frans te schrijven en te spreken (ondanks op de "Vlaamse" taalrol), daar het N.I.R. schier voor alles met I.N.R. (het latere RTBF) vermengd was (Institut National de Radiodiffusion). Dus (?) was de briefwisseling er bijna helemaal in het Frans... Maar er veranderde heel wat in het jaar 1977, toen BRT en RTBF volledig van elkaar

(vervolg op keerzijde)

gescheiden werden, en op die manier bij de B.R.T. alle briefwisseling "vernederlandst" werd. Wat mijzelf betreft, voerde ik mijn briefwisseling met de landen buiten Benelux toch in het... Engels.

Gedurende mijn reizen sprak ik Frans in Frankrijk en Wallonië. In andere landen poogde ik Engels of Duits (zulks in Duitsland en op het eiland Ibiza in de Middellandse Zee) te spreken. Ik reis nu niet meer op mijn eentje naar andere landen, bij gebrek aan geld. En, wegens geheugenverlies, ging ook al mijn talenkennis achteruit.

Ik span me nu al drie jaar in om Esperanto te leren; het laatste jaar door middel van een cursus voor beginners, bij onze afdeling "La Konko" (de Schelp) te Oostende.

Leve ONZE wereldtaal Esperanto !

Omaar.

*Omaar*

Omaar VAN HULLE, Ollevierlaan, 58/2 BUS 101, B.8660 DE PANNE.  
GSM 0479/652773 (als ik thuis ben).